

domicili.

A últims de Març, la destil.leria ja es va posar en funcionament. Es destil.laren 312.240 Kgs. i la feina va durar fins a finals d'Agost. Pel funcionament de la destil.leria eren necessaris 5 homes. S'havia acordat que també aquests cobrarien la seva feina quan s'hagués cobrat alguna partida d'alcohol. De la mateixa manera, tot el que es necessitava per a llur funcionament era repartit a un tant per cent entre els socis. El resultat de la primera destil.lació fou satisfactori, de manera que es va començar amb bon peu la nova recollida de brises.

En aquest període, els dirigents de la Unió de Vinyaters, "vistes les enormes dificultats que calia superar per tal d'arribar a construir-ne una a cada poble, van llençar la consigna que no era possible fer-ho d'aquesta forma i que el que calia fer era convertir-ne una en comarcal; aquest fou l'origen del Sindicat Vitícola de Martorell, que agrupava uns 30 pobles al seu voltant, i un altre a Vilanova i la Geltrú. El de Martorell va inaugurar-se el 1917".

"A primers d'Abril de 1915, ja s'havia acabat la campanya de destil.lació de les brises de l'any 14". Els resultats

havien estat més bons que l'any anterior i es decidí de fer un cup a la mateixa fàbrica, d'aquesta manera s'estalviarien el lloguer dels cups de Can Sala i el transport fins a la fassina. La Junta directiva va proposar que "cada associat havia d'acceptar com a mínim a fer tres jornals de peó i un de carro, esperant a cobrar quant tots els altres deutes fossin liquidats, al preu de tres pessetes als primers i nou els segons". Es va acceptar.

Quant a l'evolució econòmica del país, la Guerra Europea iniciada l'any 1914 afavoreix els països neutrals com Espanya, que exporta als països bel·ligerants i a Sudamèrica, es produeix un augment en el preu del vi i dels altres productes en general. En els centres industrials es comença a produir al màxim i els productes s'envien als països en guerra. La demanda es triplica i els preus també. Aquesta dinamització de l'economia provocà molts canvis al camp castellbisbalenc. El pagès fins aleshores es dedicava a collir vi, fins i tot els horts de l'Areny eren plantats de ceps en la seva meitat. Aviat van veure que un cep, a més de requerir moltes més atencions que l'horta, també necessitava molt més temps per donar fruit. Així, aquells terrenys es van convertir en cultius d'horta i es van introduir plantes noves, com ara les maduixeres, que aquí no es coneixien. Aquests canvis obligaren a modernitzar els cultius, particularment la forma